ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 5 Ἰανουαρίου 1924

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΕΤΟΣ Η. — ΑΡΙΘ. 2175 — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΣΥΓΧΑΙΡΟΜΕΝ

Ἐγράφομεν προχθὲς ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ Βασιλέως εἶνε τετελεσμένον γεγονός· καὶ ὅτι τὴν γνώμην ταύτην ἔχει προφανῶς καὶ ὁ Ἐλευθ. Βενιζέλος ἐφ' ὅσον διεπίστωσε τοῦτο κατὰ τὴν μετ' αὐτοῦ συνομιλίαν του ὁ φιλέλλην Γάλλος δημοσιολόγος Αὔγουστος Γκωβαίν.

Ἤδη πληροφορούμεθα ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Βενιζέλου, ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ ἀλήθειαν. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος δὲν θὰ ἐπανίδῃ πλέον τὴν Ἑλλάδα πρὸς μεγάλην θλῖψιν του. Ἐκ παραλλήλου καὶ ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἐπανίδῃ πλέον τὸν υἱὸν τῆς Σοφίας πρὸς μεγάλην, ὁμολογουμένως χαράν της.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἀπεφήνατο ὁ κ. Βενιζέλος, θὰ κρίνῃ ἐλευθέρως ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος καὶ δύναται, χωρὶς κανένα κίνδυνον ἐξωτερικόν, νὰ ἐκλέξῃ οἱονδήποτε πολίτευμα τοῦ ἀρέσει.

Κατόπιν τῆς ἐπισήμου ἐκδηλώσεως τῶν προθέσεων τοῦ κ. Βενιζέλου ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτειακὴν κατεύθυνσιν τὴν ὁποίαν θὰ δώσῃ εἰς τὴν χώραν, δικαιούμεθα, πιστεύομεν, νὰ ὑπερηφανευώμεθα, διότι ἐτάχθημεν ἀπ' ἀρχῆς ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν υἱοθέτησεν ἐπισήμως εἰς τὸ πολιτειακόν του πρόγραμμα ὁ Φιλελεύθερος Δημοκρατικὸς Συνδυασμὸς τῆς νήσου μας· ἀφ' ἑτέρου δὲ πολὺ περισσότερον νὰ συγχαρῶμεν τὸν Λεσβιακὸν λαὸν ὁ ὁποῖος μὲ τὴν πολιτικήν του ὀξυδέρκειαν καὶ τὸν ἀπαράβλητον πατριωτισμόν του διεῖδεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τὴν ὀρθότητα τῆς πολιτικῆς μας κατευθύνσεως καὶ τὴν ἐπεκύρωσε μὲ τὸν πανηγυρικώτερον τρόπον ὅταν ἦλθεν ἡ στιγμή.

ΑΠΕΔΕΙΧΘΗΣΑΝ ΑΞΙΟΙ

Ἐγκαρδιωτάτη πολιτικὴ συνομιλία ἔλαβε χώραν μεταξὺ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ κ. Παπανδρέου. Ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Βενιζέλος θὰ δεχθῇ τὴν ὁμάδα τῶν Λεσβίων πληρεξουσίων ὅλως ἰδιαιτέρως εἰς συνεργασίαν σήμερον.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν Μυτιλήνην. Τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον εἶνε προφανέστατον ὅτι οἱ Λέσβιοι πολιτικοὶ ὑπὸ τὴν φωτεινὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Παπανδρέου, ἔσπευσαν πρῶτοι νὰ τάξουν ἑαυτοὺς πειθαρχικοὺς καὶ πιστοὺς ὑποστηρικτὰς τῆς μεγάλης πολιτικῆς προσωπικότητος τοῦ Βενιζέλου, εἰς τὴν θέλησιν καὶ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ κύπτουν οἱ ἔχοντες συνείδησιν ἑαυτῶν καὶ τοῦ μέτρου τῶν δυνάμεών των καὶ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο θέτοντες τὴν ἰδέαν καὶ μόνην τῶν συμφερόντων τῶν ἐθνικῶν. Ἡ Λέσβος ἂς εἶναι ὑπερήφανος διὰ τοῦτο. Διότι ἀπεδείχθη ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποί της ἔχουν συναίσθησιν τῆς λαϊκῆς ἐντολῆς καὶ εἶνε ἄξιοι τοῦ λαοῦ τὸν ὁποῖον ἐκπροσωποῦν.

ΟΠΩΣ ΤΟ ΔΙΑΜΑΝΤΙ

Ἀ...τος ὁ Παπανδρέου. Τὸν ἐσυκοφάντησαν ἐπὶ ἔτη μακρά, ἐκμεταλλευόμενοι τὸ ὄνομα τοῦ Βενιζέλου. Καὶ ἔρχεται ὁ ἴδιος ὁ Βενιζέλος νὰ τὸν πάρει ἀπὸ τὸ χέρι καὶ νὰ τὸν ὑψώσει εἰς τὸ ἐπίπεδον ποὺ τοῦ ἁρμόζει. Ἡ Ἀρετὴ εἶνε ὅπως τὸ διαμάντι. Καὶ μέσα στὴ λάσπη νὰ τὸ ρίξετε, δὲν χάνει τὴν λάμψιν του οὔτε τὴν ἀξίαν του.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ—ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἡ χειρονομία αὐτὴ τοῦ Βενιζέλου ἀποτελεῖ τὴν πανηγυρικὴν δικαίωσιν τοῦ Λεσβιακοῦ Λαοῦ, ὁ ὁποῖος οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ἔπαυσε πιστεύων εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐκλεκτοῦ της σήμερον ἀντιπροσώπου. Καὶ εἶνε καμάρι τῆς Λέσβου νὰ βλέπει τὸν Παπανδρέου της πλάϊ πλάϊ μὲ τὸν Βενιζέλον της.

ΜΟΝΟΝ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Εἶνε καιρός, νομίζομεν, σήμερον νὰ ὑπομνήσωμεν μερικὰ γεγονότα διὰ τὸν Λαὸν τῆς Λέσβου καὶ μάλιστα διὰ τὴν μερίδα ἐκείνην ἡ ὁποία ἀπὸ ὀλιγοπιστίαν ἐστάθη διστακτικὴ καὶ ἀμφιβάλλουσα κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον, καὶ ὅταν τὸ πολιτειακὸν ζήτημα εὑρίσκετο εἰς τὴν ὀξυτάτην φάσιν του.

Ὑπομιμνήσκομεν λοιπόν: Ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἐκδηλώσεως τῆς πολιτειακῆς κρίσεως δηλαδὴ **ἀμέσως** μετὰ τὴν στάσιν ἔσπευσε νὰ ταχθῇ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατικῆς ἐπικρατήσεως καὶ ἤρχισε **ἐπίμονον** καὶ **διαφωτιστικὸν** κήρυγμα τῆς Ἰδέας. Συγχρόνως δμως, ἔκρινεν ὑποχρέωσίν της ἡ ἐφημερίς μας, προβλέπουσα τοὺς κινδύνους, ποὺ ἐκυοφοροῦσεν ἡ κατάστασις κινδύνους διὰ τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν ἡ Δημοκρατικὴ κίνησις δὲν ἔβαινεν σωφρόνως καὶ χαλιναγωγημένη, ἐθεώρησεν ἐπαναλαμβάνομεν, ὑποχρέωσίν του ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» νὰ στηλιτεύσῃ τοὺς διὰ λόγους ἰδιοτελείας, σπεύδοντας Δημοκρατικοὺς καὶ νὰ σταθῇ ἀντιμέτωπος τῆς παραπλανημένης τότε κοινῆς γνώμης, ριψοκινδυνεύων τοιουτοτρόπως τὴν δημοτικότητά του.

Καὶ ἦσαν οἱ ἀντίπαλοί του ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ὅπως ἐπείσθη ὁ Λεσβιακὸς Λαὸς, δὲν διστάζουν χάριν ἰδιοτελῶν ἐπιδιώξεων, εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῶν μέσων, ἀδιαφοροῦντες τελείως διὰ τὴν **ποιότητα** των καὶ περιφρονοῦντες μετὰ κυνισμοῦ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν νοημοσύνην τῶν ἀναγνωστῶν των.

Καὶ ἔθεσαν οἱ ἀντίπαλοί μας αὐτοὶ εἰς ἐνέργειαν πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον μέσον. Ἡ Δημοκρατικὴ Ἰδέα οὐδέποτε ἄλλοτε ἔγινεν ἀντικείμενον αἰσχροτέρας ἐκμεταλλεύσεως.

Καὶ ὑπεστήριξαν οἱ ἐξαπνῆς τινες ἔξαφνα ἀδιάλλακτοι Δημοκρατικοὶ τῆς Μυτιλήνης:

α'). Βιαίαν ἀνατροπὴν τῆς Βασιλείας καὶ βιαίαν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Δημοκρατίας.

β'). Ὅταν ὁ πατριωτισμὸς καὶ ἡ σωφροσύνη τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀνέτρεψε τὸν κίνδυνον αὐτὸν — κίνδυνον τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἑλλάδος,—ὑπεστήριξαν προεκλογικὸν Δημοψήφισμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο ἄλλο τίποτε εἰμὴ «ΣΥΓΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΗ ΒΙΑ». Καὶ γ') ὅταν καὶ ὁ δεύτερος ὁ κίνδυνος ἀνετράπη, κατέφυγαν εἰς τὴν λύσιν τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος διὰ τῶν ἐκλογῶν.

Ἀντιθέτως ἡμεῖς ὑπεστηρίξαμεν *εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς καὶ ὑποστηρίζομεν μέχρι σήμερον*: ΛΑΪΚΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ ΔΙΑ ΜΕΤΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ. Καὶ τοῦτο ΠΡΟΤΟΥ ἀκόμη γνωσθοῦν αἱ ἀντιλήψεις τοῦ Βενιζέλου ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος. Καὶ ἦλθεν ὁ Βενιζέλος ἀργότερα διὰ νὰ δικαιώσῃ περιφανῶς τὰς ἀπόψεις μας, αἱ ὁποῖαι εὑρέθησαν εἰς ΤΕΛΕΙΑΝ ἁρμονίαν μὲ τὰς σκέψεις του. Τὴν ὑπόμνησιν ταύτην ἐκρίναμεν ἐπιβαλλομένην μόνον χάριν τοῦ Λαοῦ. Ἐπειδὴ μὲ τοὺς ἀντιπάλους μας, οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦν νὰ ψεύδωνται καὶ νὰ συκοφαντοῦν καὶ σήμερον ἀκόμη, οὔτε ἁρμόζει πλέον ἀλλ' οὔτε καὶ ἔχομεν διάθεσιν νὰ συζητήσωμεν.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

— *Ἀλ. Δουμᾶ*

— *«Ἡ κυρία μὲ τὶς Καμέλιες»*

Προχτὲς βράδυ ὁ θίασος Φύρστ μᾶς ἔδωσε γιὰ εὐεργετική τῆς Κας Παλαιολόγου τὴν «Κυρία μὲ τὶς Καμέλιες» τοῦ Δουμᾶ. Ἕνα κλασικὸ δεῖγμα τῆς μακαρίτισσας λήξει Ρωμαντικῆς Σχολῆς μὲ τὴ μορφὴ ποὺ εἶχε πάρει τὸ μοράζι αὐτὸ τῆς διανοήσεως στὴ Γαλλία. Ἦταν ἡ καλὰ καλὴ ἐποχὴ ποὺ οἱ χλωμὲς κυρίες ἤτανε τῆς μόδας εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῆς γραπτῆς σκέψεως, καὶ ἀπ' ἐκεῖ πήδηξαν καὶ στὴν πραγματικότητα, νιόβοι πίστεψαν σφάλματα στὴν ἐξωτικάδα τῆς ὀμορφιᾶς τῶν ξεβαμμένων χειλιῶν καὶ τῶν λακκουδιασμένων ματιῶν. Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ οἱ κομψοὶ κύριοι μὲ τὰ μακρυὰ μαλλιὰ καὶ τοὺς πλατιοὺς λαιμοδέτες ἔγραφαν ραψῳδίες ὁλάκαιρες πρὸς τὴν Σελήνη, ἡ ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ εἶνε κατὰ κανόνα ὡχρή, φθίνουσα, ... καὶ ... μὲ Ἐκείνη. Ἐκείνη δὲ ἦτο ὑποθετικὴ ἢ πραγματικὴ ἐρωμένη τοῦ ποιητοῦ.

Αὐτὴ εἶχε καθῆκον νὰ εἶνε λιπόσαρκος καὶ πελιδνὴ ὡς ὁ κ. Διακόπουλος, νὰ πάσχει εἰ δυνατὸν ἀπὸ φθίσιν εἰς τὸ τελευταῖον της στάδιον, νὰ τρώγει τρία σπυριὰ κοκορόβιλο ὥσπερ καναρίνιον καὶ νὰ παρουσιάζει τὴν γραμμικὴν ἐλεγκάντσαν τῆς δῆθεν Φούλμε. Τὰ ἄλλα ὅλα δὲν εἴχανε καμμιὰ σημασία. Ἡ Ζωὴ μὲ τὸν πλατύ της παλμὸ ποὺ κάνει τὰ στήθεια τῆς Γῆς νὰ βροντοῦν ἀπὸ γονιμότητα καὶ ροδοκόκκινη ὑγεία, ἤτανε γιὰ τοὺς Ρωμαντικοὺς «μία χυδαιότης», μιὰ συχασιά. Κιόλοι τους ποιητὶδες δραματογράφοι καὶ ρωμαντζογράφοι, γράφανε-γράφανε. Καὶ τὰ κοριτσόπουλα, καὶ οἱ κυρίες, καὶ τὰ γεροντοκόριτσα κλαίγανε-κλαίγανε-κλαίγανε.

Ἕνα τέτοιο ἔργο εἶνε καὶ «ἡ Κυρία μὲ τὶς καμέλιες» τοῦ Δουμᾶ, ποὺ εἶδε προψὲ ἡ Μυτιλήνη.

Ἕνα παλληκάρι καὶ μιὰ κοπέλα ἀγαπιοῦνται μὲ ὅλη τὴ δύναμη τοῦ Ἔρωτος-πάθους. Ὁ Ἔρωτας-πάθος, ὡς γνωστὸν καὶ τοῖς γυμνασιόπαισι, μπορεῖ νὰ φτάξει ὡς τὶς πιὸ μεγάλες θυσίες, ὡς τὶς πιὸ καταπληκτικὲς χειρονομίες, ὡς τὶς πιὸ ἀνήκουστες δημιουργίες ἢ καταστροφές. Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ παραφορὰ εἶναι ἕνας ἄγριος χείμαρρος ποὺ χύνεται **μοναχὰ καὶ ἀπόλυτα** γύρω στοὺς δυὸ ἐρωτευμένους, γύρω στὸ ἐγωϊστικὸ καὶ τυρανικὸ συμφέρο τοῦ Ἔρωτά τους, γύρω στὴν ἱκανοποίηση τοῦ πάθους των. Καὶ **μονάχα** γιαυτό. Λοιπὸν αὐτὴ ἡ τετράγωνη ἀλήθεια ποὺ κιὸ στραβὸς ἀκόμη θὰ σκοντάψει ἀπάνου στὸ κατρόνι της, γιὰ τὸ συχωρεμένο τὸ Δουμᾶ ἦταν ἀόρατη. Ὁ ρωμαντισμὸς εἶχε ὁλότελα σκοτωμένη τὴ φυσιολογικὴ καλλιτεχνική του ὅραση.

Καὶ βλέπουμε αὐτὸ τὸ ἀκατανόητο. Ἡ Μαργαρίτα, ἡ τρελλὰ ἐρωτευμένη μὲ τὸν Ἀρμάνδον (Ἀρμάαανδε!) ποὺ εἶνε κιαὐτὸς τρελλὰ ἐρωτευμένος μὲ τὴ Μαργαρίτα, διώχνει τὸν ἀγαπημένο της χωρὶς δισταγμὸ — τὴν τρομερὴ ἀπόφαση τὴν παίρνει ἐντὸς δύο λεπτῶν ὕστερα ἀπὸ ἕνα ψευτοηθικὸ κήρυγμα γιὰ τὰ οἰκογενειακὰ συμφέροντα τοῦ γέρου ἐπαρχιώτη πατέρα τοῦ Ἀρμάνδου — καὶ τόνε διώχνει τὴ στιγμὴ ποὺ ξαίρει πολὺ καλὰ πῶς, καὶ γιὰ κείνη καὶ γιὰ τὸν Ἀρμάνδο ὁ χωρισμὸς αὐτὸς εἶνε ἕνα θανάσιμο χτύπημα. Γιατὶ νομίζετε κάνει ἡ Μαργαρίτα αὐτὴ τὴν ὑπερτάτη θυσία; Ἀκοῦστε. Γιὰ νὰ μὴν τύχει καὶ χωρίσει τὴν ἄγνωστη ἀδερφὴ τοῦ Ἀρμάνδου ὁ ἄγνωστος ἐπαρχιώτης γαμπρός, ποὺ ἔχει, κιαὐτὸ καλὰ καλὰ δὲν εἶναι βεβαιωμένο, τὴν ἀξίωση ὁ κουνιάδος του νὰ μὴ ἔχει σχέσεις μὲ κοκότες! Γιὰ νὰ μὴ χωρίσουν λοιπὸν οἱ δυὸ ἀρραβωνιασμένοι ἐπαρχιῶτες, ποὺ ὁ ἠθικὸς δεσμὸς ποὺ τοὺς δίνει εἶνε τόσο γερὸς ὥστε μπορεῖ νὰ σπάσει σὰ μπαμπακερὴ κλωστὴ ἀπ' τὶς κακὲς συναναστροφὲς τοῦ κουνιάδου, θυσιάζεται ὁ Ἔρωτας πάθος δύο νέων δυνατὰ ἐρωτευμένων, ἡ Μαργαρίτα πεθαίνει ἐπὶ σκηνῆς, ἡ γειτόνισσά της ἡ Πριντὰνς τῆς γυρεύει δανεικά, ὁ Ἀρμάνδος κλαίει, οἱ φίλοι του κλαίουν καὶ οἱ θεαταὶ κλαίομεν-κλαίετε-κλαίουσι.

Τὸ ἔργο ξετυλίγεται σ' ἕνα σωρὸ πράξεις σὰν ὅλα τὰ σκηνοθετημένα μυθιστορήματα.

Παρ' ὅλη τὴν τεχνικὴ κακομοιριὰ τοῦ ἔργου ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ παίξανε καλά. Ἡ κυρία Παλαιολόγου ποὔπαιξε τὴ Μαργαρίτα ἔδειξε τὸ μάξιμουμ τῆς καλλιτεχνικῆς της ἀποδόσεως· πρὸ πάντων στὴν τελευταία πράξη ποὺ πεθαίνει ἐπὶ σκηνῆς ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς τραβιάτας ὑποκρουομένης ὑπὸ τοῦ κ. Καρακίση. Ἐκεῖ ἤτανε μία ἀληθινὴ τεχνίτρα ἡ κυρία Παλαιολόγου. Ὅλο τὸ αἴσθημα τῆς γυναίκειας καρδιᾶς της ἀπεδόθη τελειωτικὰ καὶ μαεστρικά, κι ἡ στιγμὴ τῆς συναντήσεως ἤτανε πολὺ ἀληθινή, χρωματισμένη μὲ ὅλη τὴν ἐρωτικὴ τρυφερότητα. Ἡ αἰσθητική μας τῆς χρουσιάει καὶ μιὰ συγγνωμοσύνη τῆς συμπαθητικῆς καλλιτέχνισσας.

Δὲν εἴδαμε αὐτὴ τὴ φορὰ τὸ κλασικὸ μαντύλι μὲ τὶς αἱμοπτύσεις, ποὺ ἄθελα μᾶς ἀνάγκαζε σὲ ἄλλες Μαργαρίτες νὰ ψάχνουμε μὲ τὸ μάτι κάτου ἀπ' τὸ κρεββάτι τῆς ἄρρωστης γιὰ ν' ἀνακαλύψουμε καὶ τὸ ἀπαραίτητο βάζο. Ἤτανε μιὰ Μαργαρίτα ὅσο μποροῦσε νὰ γίνει ἀληθινὴ καὶ εὐσυνείδητη. Κι αὐτὸ εἶνε ἕνα καλλιτεχνικὸ κατόρθωμα.

Γιαὐτὸ κ' οἱ γυναικοῦλες μας κλάψανε εὐσυνειδήτως πάνου στὰ ὀρθοπεδικὰ καθίσματα τῆς πλατείας τοῦ θεάτρου «Σαπφὼ» γιὰ τὸ συγκινητικὸ θάνατο τῆς ἀναξιοπαθούσης ἡρωΐδος τοῦ Δουμᾶ.

Μυριβήλης.

ΗΤΟ ΑΔΙΚΟΣ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ

Ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἡ «Κοτ.ντιὲν» δημοσιεύει τὸ κατωτέρω ἄρθρον:

«Ἀπόπειρα, διοργανωθεῖσα ὑπὸ Ἀλβανῶν ληστῶν, ὡς πιστεύεται, ἐναντίον τοῦ συνταγματάρχου Βότσαρη, Ἕλληνος ἀντιπροσώπου παρὰ τῇ Διεθνεῖ Ἐπιτροπῇ ἐπὶ τῆς διαχαράξεως τῆς Ἑλληνοαλβανικῆς μεθορίου, προσδίδει νέον ἐνδιαφέρον εἰς τὸ ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον προεκάλεσε τὴν ἰταλο-ἑλληνικὴν ρῆξιν μὲ συνέπειαν τὴν κατάληψιν τῆς Κερκύρας ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν καὶ ἥτις ἐξομαλύνθη διὰ τῆς γνωστῆς ἐκείνης ἀποφάσεως τῆς Πρεσβευτικῆς Διασκέψεως.

Τὴν Πέμπτην 20ὴν Δεκεμβρίου, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀνηγγέλλετο ἡ ἐναντίον τοῦ Βότσαρη ἀπόπειρα, «ὁ Μάντσεστερ Γκάρδιαν» ἐδημοσίευσε τὰς ἐκθέσεις αἵτινες εἶχον ἐπιδοθῆ εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῶν Πρεσβευτῶν ἐκ μέρους τῆς Διεθνοῦς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς σχηματισθείσης, ἵνα διαλευκάνῃ τὰς περιστάσεις, ὑφ' ἃς ἐγένετο ἡ δολοφονία τοῦ ἰταλοῦ στρατηγοῦ Τελλίνη.

— ***Αὐθαίρετος καὶ ἄδικος ἡ ἀπόφασις τῶν Πρεσβευτῶν***

Αἱ ἐν λόγῳ ἐκθέσεις εἶχον τηρηθῆ μυστικαὶ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ θὰ ἐπεθύμει τις, κηδόμενος τῆς τιμῆς τῆς Συνδιασκέψεως τῶν Πρεσβευτῶν, νὰ μὴ ἐγίνοντο ποτὲ γνωσταί. Διότι πράγματι ἡ δημοσίευσις αὐτῶν καταδεικνύει πασιφανῶς τὸ αὐθαίρετον καὶ ἄδικον τῆς ἀποφάσεως τὴν ὁποίαν ἐξέδωκεν τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο Σῶμα.

Τῷ ὄντι δέ, καθ' ὁμολογίαν αὐτῶν τούτων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ διεθνὴς ἀνάκρισις οὐδὲν στοιχεῖον ἀνεκάλυψε, καθορίζον ὅτι τὴν εὐθύνην τῆς δολοφονίας ὑπέχει ἡ Ἑλλάς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κρίνουσα ὅτι τῇ ἦτο ὑλικῶς ἀδύνατον νὰ φθάσῃ, ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας, εἰς συμπεράσματα ὁριστικά, σαφῆ καὶ ἀδιαφιλονείκητα, ἐζήτει ἀπὸ τὰς Δυνάμεις νὰ τῇ παραχωρήσωσι καιρὸν καὶ νὰ διευκολύνουν τὰς ἐρεύνας, διὰ καταλλήλων διπλωματικῶν μέτρων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπέδιδεν ἐν τούτοις εἰς τὰς ἑλληνικὰς δικαστικὰς Ἀρχὰς, αἵτινες, ἀ... τῷ λόγῳ, εἶχον ἤδη προβῆ εἰς ἀμέσους ἀνακρίσεις, ἀμέλειάν τινα, ἥτις ὑποδεικνύεται μὲν ἐν τῇ πρώτῃ της ἐκθέσει, τῇ τηλεγραφηθείσῃ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 Σεπτεμβρίου, καθορίζεται δὲ ἐν τῇ συμπληρωματικῇ της ἐκθέσει, τῇ ἐπιδοθείσῃ ὑπ' αὐτῆς εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῶν Πρεσβευτῶν, ἅμα τῇ εἰς Παρισίους ἀφίξει τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

— ***Αἱ κατὰ τῆς Ἑλλάδος κατηγορίαι***

Αἱ κατηγορίαι αὗται τῆς Ἐπιτροπῆς ἀξίζουν ἰδιαιτέρας προσοχῆς. Ἡ ἀμέλεια ἡ καταλογιζομένη εἰς βάρος τῶν ἑλληνικῶν δικαστικῶν ἀρχῶν συνίσταται εἰς τὸ ἑξῆς:

Τὴν ἡμέραν τοῦ ἐγκλήματος, 27ην Αὐγούστου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰωαννίνων Ἁγίων Σαράντα, τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ στρατηγοῦ Τελλίνι προηγεῖτο, εἰς διάστημα ὀλίγων λεπτῶν, ἡ Ἀλβανικὴ Ἀποστολή, ἀποτελουμένη ἐκ πέντε προσώπων.

Τὰ μέλη λοιπὸν ταῦτα τῆς Ἀλβανικῆς Ἀποστολῆς παρέλειψε νὰ ἀνακρίνῃ ὁ Ἕλλην ἀνακριτής. Καί, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ μέλη ταῦτα τῆς ἀλβανικῆς ἀποστολῆς θὰ εἶχον ἴσως νὰ δώσουν ἐνδιαφερούσας πληροφορίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Πράγματι ὅμως ἡ Ἐπιτροπὴ οὐδὲν τὸ θετικὸν γνωρίζει ἐπὶ τοῦ προκειμένου, οὔτε μεταγενέστερον τι γεγονὸς ἦλθε νὰ προσδώσῃ σπουδαιότητα τινα εἰς τὴν γνώμην της ταύτην.

Τὸ αὐτοκίνητον ἐξ ἄλλου τοῦ στρατηγοῦ Τελλίνη εἶχεν ἀναγκασθῆ νὰ σταματήσῃ ἕνεκα ὁδοφράγματος ἐκ κλάδων δένδρων. Τὸ ὁδόφραγμα λοιπὸν τοῦτο ἦτο δυνατόν, κατὰ τὴν γνώμην της πάντοτε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς σῶμα ἐγκλήματος, καὶ κυρίως θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εὕρῃ τις ἐπ' αὐτοῦ ἀποτυπώματα δακτύλων. Ἐπιτρέπεται δὲ νομίζομεν, νὰ ἔχῃ τις σοβαρὰς ἀμφιβολίας περὶ τοῦ ἐὰν εἶνε δυνατὸν ἐπὶ τοῦ τραχέος φλοιοῦ δένδρου νὰ εὕρῃ τις τοιαῦτα ἀποτυπώματα.

— ***Ἔφραξαν τὴν ὁδὸν***

Κατὰ κακὴν τύχην ὅμως, ἐξακολουθεῖ ἡ ἔκθεσις, τὸ ὁδόφραγμα τοῦτο ἔκαυσαν πρὸς θέρμανσιν οἱ στρατιῶται πλησιοχώρου ἑλληνικοῦ στρατιωτικοῦ σταθμοῦ, μολονότι ξύλα ὑπῆρχον ἄφθονα ἐκεῖ πλησίον.

Ἀλλ' εἶναι πρόδηλον ὅτι τὸ ὁδόφραγμα τοὺς παρεῖχε ξύλα ἕτοιμα. Καὶ δὲν εἶναι πολὺ λογικώτερον νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι τὸ μετεχειρίσθησαν διὰ νὰ μὴ λάβουν τὸν κόπον νὰ κόψουν ἄλλα ξύλα, παρὰ νὰ φαντασθῇ κανεὶς ὅτι σκοπὸν εἶχον καίοντες αὐτὸ νὰ ἐξαφανίσουν τὰ ἀποτυπώματα τῶν δακτύλων;

Καὶ πράγματι πρὸ τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, διερωτᾶται τις: τί περισσότερον νὰ θαυμάσῃ, τὴν ἀποδιδομένην εἰς τοὺς ἕλληνας στρατιώτας μεγάλην πονηρίαν ἢ... τὴν ἀφέλειαν τῶν Πρεσβευτῶν;

Ἡ ἔκθεσις ἐξαίρει ἐπίσης ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ Ἀρχαὶ ἐφρόντισαν καλῶς νὰ κρύψουν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τὸ ἔγκλημα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἀλβανικῆς Ἀποστολῆς. Ὁ σκοπὸς τῶν Ἑλλήνων ἦτο νὰ ἐμποδίσουν νὰ γνωστοποιηθῇ τὸ ἔγκλημα εἰς τὰ γειτονικὰ ἀλβανικὰ χωριὰ τῆς μεθορίου, οἱ κάτοικοι τῶν ὁποίων θὰ συνεννοοῦντο ἴσωςδιὰ νὰ συγκαλύψουν καὶ σώσουν τοὺς δολοφόνους.

Ἐπὶ πλέον δὲ κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἑνός, ὀνόματι Θύμιο Λόλλιο ἐκ τοῦ χωρίου Κόζι τῆς Ἀλβανίας, αἱ ἀλβανικαὶ Ἀρχαὶ εἶχον εἰδοποιηθῆ ὅτι λησταί, ἕλληνες μὲν τὴν καταγωγήν, ἀλλὰ ἀλβανοὶ τὴν ὑπηκοότητα ἐκαιχῶντο ὅτι αὐτοὶ ἦσαν οἱ αὐτουργοὶ τοῦ ἐγκλήματος.

— ***Τὸ συμπέρασμα***

Οἱ Πρεσβευταὶ ἐξέδωκαν τὴν γνωστὴν ἀπόφασίν των ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας χωρὶς νὰ κατέχουν τὰ ἀπαραίτητα πειστικὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ καθ' ὁλοκληρίαν ἀντικρυς εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς.»

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

Ὁ κ. Β. ΜΟΡΑΚΗΣ

Ἡ Μυτιλήνη θὰ πληροφορηθῇ μὲ ἀληθινὴν λύπην τὴν μετάθεσιν τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ τῆς Χωροφυλακῆς Συνταγματάρχου κ. Β. Μοράκη. Εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀλίγους δυστυχῶς ἀξιωματικοὺς τῆς Χωροφυλακῆς ποὺ ἐξιλεώνουν τὸ Σῶμα αὐτὸ ἀπέναντι τῆς κοινῆς γνώμης. ***«Τύπος τοῦ Ἀγῶνος»***. Ἔτσι τὸν εἶχε χαρακτηρίσει ὁ τέως Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Παπανδρέου, ὅταν τὸ καλοκαίρι εἶχεν ἐπισκεφθεῖ τὴν νῆσον μας καὶ τὸν ἐγνώρισεν ὑπηρεσιακῶς ἐκ τοῦ πλησίον. Ἔχομεν παρακολουθήσει ἐπὶ ἔτη τώρα τὴν δρᾶσιν τοῦ κ. Συνταγματάρχου. Ἐπὶ ἡμερῶν Σπηλιωτοπούλου, ἂν καὶ ἰδεολογικῶς τότε ἀκόμη ἐπλησίαζε μᾶλλον πρὸς τὸ Καθεστὼς ἐκεῖνο, εὑρέθη πάντοτε,— ὁ τίμιος πατριώτης,— ἀντιμέτωπος τῶν παρανομιῶν, παραβιάσεων καὶ ἐκνόμων ἐν γένει ἐνεργειῶν τοῦ τραμπούκου Διοικητοῦ. Μετέβη μάλιστα ἐπίτηδες εἰς τὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ καταγγείλῃ καὶ προφορικῶς τὴν ἀντιπατριωτικὴν δρᾶσιν τοῦ ἀναξίου ἐκείνου Γενικοῦ Διοικητοῦ, ὅστις καὶ τοῦ ἐστησεν ἀμείλικτον πόλεμον διὰ τοῦτο.

Ἡ παλινόρθωσις τοῦ Κωνσταντίνου, ἐνῷ εἶχε χαροποιήσει πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε ἀδικημένους ἐπὶ τῆς πολιτείας τῶν Φιλελευθέρων ἀξιωματικούς, εὑρῆκε τὸν κ. Μοράκην σκεπτικὸν καὶ ἀμφιβάλλοντα· εὐθὺς δὲ μὲ τὴν ἐμφάνισιν τῶν πρώτων δυσοιώνων διὰ τὴν Ἑλλάδα σημείων εἰς τὸν διεθνῆ ὁρίζοντα, ὁ κ. Ἀνώτερος Διοικητὴς δὲν ἐδίστασε καὶ ἐνώπιόν μας — ἀφωρισμένων τότε δημοσιογράφων — νὰ ἐκθέσῃ τὰς θλιβερὰς προβλέψεις του. Ἀνώτερος Κομμάτων, ὑπέρτερος παθῶν προσωπικῶν μόνον ἕνα σκοπὸν ἔβλεπεν ἐμπρός του: Τὸ **καθῆκον**.

Ὅταν ἐκηρύχθη ἡ Ἐπανάστασις, ἔσπευσεν ἐκ τῶν πρώτων νὰ δηλώσῃ προσχώρησιν. Ἡ ἁγνὴ ψυχή του εἶχεν ἐπαναστατήσει πρὸ πολλοῦ. Καὶ ἐν τῷ προσώπῳ του ἡ Ἐπανάστασις εὑρῆκεν ἕναν ἀπὸ τοὺς πλέον ἀφωσιωμένους ὀπαδοὺς καὶ συνεργάτας. Ὁ κ. Μοράκης μὲ τὸν κ. Παπανικολάου καὶ τὸν κ. Παπαδημητρίου τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως εἶνε οἱ τρεῖς ἄγρυπνοι καὶ φανατικοὶ ἐργάται τῆς Δημοσίου ἀσφαλείας τῆς Νήσου μας, κατὰ τοὺς κρισίμους ἐκείνους καιρούς, ποὺ ἡ ἀναρχία ἀνέτρεπε τὴν τάξιν κάθε εἰκοσιτετράωρον. Ὑπὸ τὴν ἀμερόληπτον, ἀδέκαστον καὶ σώφρονα διοίκησιν τοῦ κ. Μοράκη, πολλοὶ ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς ἐπανῆλθον εἰς τὸν δρόμον τοῦ καθήκοντος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἡ κομματικὴ ἐμπάθεια τοῦ Κωνσταντινισμοῦ τοὺς εἶχε παρασύρει.

Ὅλαι αὗται αἱ ἀρεταὶ τοῦ κ. Μοράκη δὲν διέφυγον τὴν προσοχὴν τῆς Ἐπαναστάσεως, ἡ ὁποία ἔσπευσε νὰ τὸν προβιβάσει τὸ περασμένο καλοκαίρι εἰς Συνταγματάρχην. Ἤδη ὁ κ. Μοράκης μετατίθεται εἰς Πάτρας. Διωρίσθη Διοικητὴς τῆς Β' Διευθύνσεως, ἡ ὁποία εἶνε ἡ δευτέρα θέσις τοῦ Κράτους, ἐρχομένη

μετὰ τὴν τῶν Ἀθηνῶν. Δικαιότερα ἐνέργεια ἀπὸ αὐτὴν δὲν ἠμποροῦσε νὰ γένῃ, πρωκειμένου δ' ὀξιωματικὸν ὡσὰν τὸν κ. Μοράκην.

Ἡ Μυτιλήνη τὸν συγχαίρει ἂν καὶ λυπεῖται βυθύτατα διὰ τὴν ἀνοχώρησίν του, τὸ κενὸν τῆς ὁποίας ἔρχεται, αὐτυχῶς, νὰ πληρώσῃ ἐπαξίως: ἡ τοποθέτησις ὡς ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς τοῦ φιλτίτου καὶ γ' ωστοῦ εἰς τὴν Μυτιλήνην Συνταγματάρχου κ. Κανταντινίδου.

Σ. Π.

ΤΟΠΙΚΑ

— **Μία καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις.**
— **Ἡ Λεσβιακὴ ὁμορφιά.**
— **Σκηναὶ καὶ Τοπεῖα**

Αὔριο μέσα στὴν αἴθουσα τοῦ Πανελληνίου ὁ κολλιτεχνικὸς Ὅμιλος τῶν Ἀδερφιῶν διοργανώνει μίαν ἐκθεσιν ὡραίων φωτογραφικῶν πινάκων τοῦ κ. Χουτζιώου.

Οἱ πίνακες αὐτοὶ προερχόμενοι ἀπὸ εὐαισθησίαν καὶ λεπτολογημένην ἐργασίαν τοῦ τόσον γνωστοῦ καλλιτέχνου μας, ἀποδίδουν μὲ ἀριστοτεχνικὴν ἀκρίβειαν καὶ γοῦστο καλλιτεχνικὸ τὴν ὁμορφιὰ τῶν Λεσβιακῶν τοπείων καὶ ἀπεικονίζουν, τὴν ἁπλότητα, τὴν γραφικότητα καὶ τὴν φυσικὴν χάριν τῶν σκηνῶν τοῦ ὑπαιθρίου βίου ποὺ παρασταίνουν. Δὲν εἶνε ὑπερβολικότ, ς νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ τέχνη τοῦ κ. Χουτζιώου ἔχει τὴν δημιουργικότητά της, ὅτι τὸ φωτοτεχνικὸν της στὺλ εἶνε ἄριστον καὶ ἐν γένει ὡς σύνολον ἀπὸ τὰ πλέον σεβαστὰ ἐργασίαν ποὺ τιμᾷ καὶ τὸν καλλιτέχνην καὶ τὸν τόπον μας.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ μορφωμένη καὶ ἡ φιλότεχνη κοινωνία μας θὰ τιμήσῃ ἐκτὸς μας τὸν καλό μας ἐργάτη καὶ οἱ πιανακὲς του θὰ στολίσουν τὰ σαλόνια τῶν εὐγενικῶν ἀρχοντόπιτων μας τώρα μὲ τὶς μεγάλες χορτές.

Ἡ ἔκθεσις θ' ἀνοίξῃ τὴν 10ην π. μ. ὥραν μὲ μίαν μικρὰ εἰσήγησιν. Ἡ ὀρχηστρα τοῦ Κλεινοῦ θὰ παιαίσῃ ὡραίους λαϊκοὺς σκοπούς.

— **Ὅλη τὴ νύχτα ἀνοιχτά . . .**

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν, **ὅλα τὰ κατεστήματα θὰ παραμείνουν ἀνοικτὰ καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.**

— **Τὸ ὀρφανοτροφεῖον Κρατήγου**

Χθὲς οἱ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐνταῦθα Παλλεσβιακῆς Ἐπιτροπῆς κ. κ. Χρ. Κατσάνη, Ἀρ. Νωτίας καὶ Περ. Χιωτέλλης μετέβησαν εἰς τὸ ἐν Κρεητήγῳ προσφυγικὸν Ὀρφανοτροφεῖον, ἐπὶ τοῦ παρέδωσαν εἰς τὴν διευθυντὴν τοῦ Καταστήματος ἑπτὰ τόπια μάλο ρεσίνα, ἓξ τόπια φανέλα, ἓξ δεκα τόπια κάβοι καὶ ἄλλα διάφορα ἀντικείμενα ἴνα δ' αὐτῶν ἀνδυθῶσιν οἱ προσφυγόπαιδες κατὰ τὸ εἰσερχθὲν ἐνδύματων τόσων ἐξωτερικῶν ὅσων καὶ ἐσωτερικῶν.

Ἡ Παλλεσβιακὴ Ἐπιτροπὴ καὶ πέρυσιν τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἐποχὴν ἐνέδυσε τὰ ὀρφανὰ τοῦ ὀρφανοτροφείου τούτου.

Οἱ ὡς ἄνω ἀντιπρόσωποι τῆς εὐεργετικῆς Παλλεσβιακῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπεκόμισαν τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ ἵδρυμα τοῦτο ἀπὸ ἀπόψεως τάξεως καὶ καθαριότητος.

— **Δῶρα στὰ ὀρφανά**

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Παλλεσβιακὴ Ἐπιτροπὴ θὰ διαθέσει κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων διάφορα δῶρα γιὰ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Ἀσύλου. Τὴν δὲ Πρωτοχρονιὰ ἀνὰ 10 δραχμὲς στο καθένα.

— **Ἄψος βροχῆς**

Ἐκ τοῦ Μετεωρολογικοῦ Σταθμοῦ Μυτιλήνης ἀναλογοῦνται ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς 7ρίου μεχρὶ σήμερον πεσουσα βροχὴ ἀνέρχεται εἰς 11,2 ἐντσες.

— **Προσφοραί**

Ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀειμνήστου Ἀθανασίου Κεραπανγιώτου προσέφερεν εἰς μνήμην αὐτοῦ εἰς τὸ Σωματεῖον «Ἀλληλοβοήθεια» δραχ. 300.

— Ἐπίσης ἡ ἐν Ἄγγῃ κ. Καλλιάπη Εὐστρατιάδου δρ. 100.

— Ἐπίσης ἡ οἰκογένεια κ Κοβότσου δρχ. 300 εἰς τὸ Ἄσυλον καὶ 300 εἰς τὸν Συλλογον παροχῆς ἐργασίας εἰς τοὺς, πρόσφυγες εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀθ. Καραπαταγιώτου.

— Ἐπίσης ἡ κ. Ἐλεσπάτρα Λουκᾶ δρχ. 50 εἰς τὸ Ἄσυλον, εἰς μνήμην τῆς θείτσης αὐτῆς ὁδόντου τῆς Μιχαήλης Στυλιανίδη.

Μικραὶ Ἀνακοινώσεις

— Παρακαλήθημεν νὰ δημόσωμεν ὅτι ἡ Α. Σεβασμιότης ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κὸς Κὸς Κύριλλος κατὰ σύστασιν ἰατρικὴν δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ἐπὶ τοῖς ἑορταῖς καὶ τῷ νέῳ ἔτει.

— Ὁ κ. Χριστόφορος Κορεσίδης φαρμακοποιὸς δὲν δέχεται ἐπισκέψεις κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων.

— Ἐπίσης δὲν δέχεται δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Ν. Ἀλεπουδέλλης ἕνεκα πένθους.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Μόλις γύρισεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο ὁ θίασος Βεάκη—Νέζερ, ἔπαιξε, στὸ «Ἑσπερινὸ» (πρώην Βασιλικὸ), τὸ τρίπρακτο δραματάκι τοῦ συμπατριώτη μας, Ἀλεξανδρινοῦ ἐμπόρου, κ. Ἀποστόλου Λευτέρη, τὶς **«Χαμένες Δυνάμεις»**. — Παίχτηκε ἀκριτὲς φορὲς καὶ ἐδῶ καὶ στὸν Παραπέρα Ἄρεσε πολύ. Ὁ κ. Χὸν ἔγραψε πολλὰ καλὰ λόγια στὸν **«Ἐλεύθερο Δόγα»** καὶ ὁ Ἄλλ: Θρῦλος (κυρία Νεγρεπόντη), στὴ **«Δημοκρατία»**, μίλησε στοχαστικὰ καὶ δίκαια

Σημειώνουμε μὲ ἀληθινὴ μας εὐχαρίστηση τὴ θεατρικὴ αὐτὴ ἐπιτυχία τοῦ συμπατριώτη μας λογοτέχνη.

Ἀθῆνα Δεκέμβριος

Χ. Μ

Η ΛΑΪΚΗ ΜΟΥΣΑ

158

Ἡ πίκρα λυώνει τὸ κορμὶ
κασιάδες (*) τὸ γηρνοῦνε
Μὰ γὼ πιὸ τάχω καὶ τὰ δυὸ
πῶς δὲ μὲ κατατρώνε;

— Συλλ. **Σ. Γκορέση** —

(*) Κασιάδες, κασαβέτια=βάσανα, πλήγιτα.

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

= Ἐπήραμε ἕνα γράμμα μὲ ὑπογραφὴν «ὀνειροκρίτης».

— Ἀσχολεῖται μὲ τὸ ἀπογευματινόν μας προχσεσιὸν ὄνειρον.

— Καὶ ἐξηγώντας το ὄνειρο προλέγει:

— Ὅτι σὲ τρία τέρμινα κακὸ μπε·ᾶ θὰ βροῦμε.

— Ἀφοῦ εἴδομε γυναῖκα σιὸν ὕπνο μας.

— Καὶ μάλιστα «κυνηγάρα».

— Ὦ, γ.ωστὸν ἡ Κα Κυβερνήτη εἶνε κυνηγὸς πρώτης χρημῆς.

— Ὁ ὀνειροκρίτης μας προφανῶς εἶνε μισογύνης.

— Τὸν εὐχαριστοῦμεν ἀλλὰ δὲν συμφεριζόμεθα τοὺς φόβους του.

— Ἤμεϊ; κατατάσσομε τα, γυναῖκας μεταξὺ τῶν λυκοῦδιῶν.

— Ἔχουνε βέβαια κάποτε καὶ αὐτὰ ἀγκαθάκια.

— Ὅπως τὰ τριαντ.φυλια.

— Μὰ δὲν σημαίνει.

— Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸν εὐχ.ρ.στοῦμεν.

= Κυσμοπαπημμυρα χθὲ, ὅλη τὴν ἡμέρα εἰ, το Δημ.ρχεῖον.

— Ἔφηβοι ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄ·ω ἐζητοῦσαν πιστοποιητικα ἡλικίας.

— Καὶ οἱ ἐπὶ τῶν μητρῶν ὑπάλληλοι ἀπορροῦσαν.

— Δὲν ἠδύναντο νὰ ἐξηγήσουν τὴν ὁμαδικὴν ταύτην καὶ μεγάλην ζήτησον.

— Ἐνῷ ἡ ἐξήγησις εἶνε εὐκολη.

— Ἐπαιζοτο ψὲς εἰς τὸ «Σαταφ·ὰ τὰ εἰρία τῆς Μονμαρτρ.ς».

— Ἀκατάλληλα εὐρτηρὼς καὶ διὰ νέου, κάτω τῶν 18 ἐτῶν!

— Διαδίδεται μιλοια ὅτι πολλοὶ τεα ρὶ μὲ πρόσφυγ ἀνάπτυξιν ἐ·ρ·ῴδοσαν τοὺς ὑπαλλήλους.

— Δὲν τὰ ἀπ.στοῦν πιστοποιητικόν.

— Δυάμει τοῦ ὁποίου θὰ τοὺς ἀφ.σει ὁ κ. Φωκαΐδας.

— Νὰ σκαλοῦνουν τὸν ἀπηγερυμμένον κορπόν.

— Θεσματικὸς μόιτ.

— Τὸ γουδ. το γοι·ὸχέρι ὁ ·αιρός.

— Χθὲ, τὸ πρωὶ μοκαδὰ χαρὰ θεοῦ.

— Τὸ μεσημέρι κατσούφιασμα πάω.

— Καὶ τὸ βράδυ παγωμένη ξαστερά.

— Σήμερα καὶ παλ χαρὰ Θεοῦ.

— Νὰ δοῦμε ἕως πότε.

= Ἀνεγ·ωσμεν τὴν ἀγγελίαν:

— «Κύρεση ὁμολογία τοῦ **Καταναγκαστικοῦ** ὁ ἀπωλέσας κ. τ. λ.

— Διαμαρτυρόμεθα.

— Ἡ ὁμολογια ἀνήκει εἰς τὸν **Κατανάγκην.**

— Δικαωματικῶς.

ὁ Κατανάγκης

ΘΕΑΤΡΟΝ «ΣΑΠΦΩ»

Ἀπέψε ἡ ἑξῆχος τραγῳδία τοῦ Σοφοκλέους, **«Οἰδίπους Τύραννος»** εἰ, 2 πρᾶξεις. Δὲν πρέπει νὰ λείψῃ κανεὶς διότι πρκει.α περὶ ἔργου στο ὁποῖον ὁ κ. Φύρστ θρεμβευει. Αὔριον τελεύταια παρεστάσεις τοῦ θιάσου τ: ἀπολεπμαντινὴ ὥρα δ 1/2, ἐσπερινὴ ὥρα 9 1/2 μὲ τὸ **«Διαβολόπαιδο»** τοῦ Σακελλαρίδου, μουσικὴ καμωδία. Θὰ ποιχθῇ ὡς τιμητικὴ ἐσπερὶς τοῦ Φωκαΐδου.

«Ἀλκαῖος»

Αὔριον Κυριακὴν ἐσπερὶς μὲ τὴν δημοφιλῆ ἡμῶν ΕΛΜΟΝ εἰς τὸν ρόλον ὁ **«Ἀτρόμητος Ἡρακλῆς»** μὲ νέα ὑπερο.ρωσα κοτσ.ψαστα του.

Ἐπὶ πλέον τὸ συνέχεια ἀπὸ τὸ **«Ἐξόδιον τοῦ Ἱπποδρομίου»** μὲ τὸν ρεζεδιὸν ΠΕΤΡΟΝ. Τὴν Δευτέραν νέα συνέχεια ΕΛΜΟΥ καὶ ΠΕΤΡΟΥ. Ἐσπερινὴ ὥρα 9 1/2 **«Ὁ ἠθοποιὸς Κάν»**, πρώτη ἐποχη, τῇ συνοδεμ μουσικῆς.

Κοινωνικὰ

Ἡ οἰκογένεια Γ. Χ. Κωνσταντίνου μόλις συνελθοῦσα ἐκ τῆς πληξάσης αὐτὴν συμφορᾶς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶν δύο προσφιλῶν αὐτῆς τέκνων Ἀθηνᾶδας καὶ Πετρ.κίτσ, σπεύδει νὰ ἐκφράσῃ τὰς σπέρμας εὐχαριστίας τῆς πρὸς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμπαστέχοντας τοῦ πόνου της.

— **Ὁμολογία**

Εὑρέθη ὁμολογία τοῦ Κατανγαστικοῦ δανείου 1922 Ὁ ἀπωλέσας αὐτὴν παρακαλεῖται νὰ διεύθυνθῇ ἀπὸ τὸ γραφεῖο μας καὶ νὰ τὴν παραλάβῃ.

— ΤΟ ΛΟΥΤΡΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Μόνο στὸ χαμάμι τοῦ Μπίνου πίσω ἀπ' τὸ πολιτικὸ Νοσοκομεῖο ἀπολαμβάνετε λουτρό. Καθαριότης, ἡσυχία, θαλπωρὴ, τάξις, ἐντιμότης προθυμία καὶ ὅτι ἄλλο θέλετε. 1—3

ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΤΕΙ ΑΠ' ΟΛΟΥΣ

Ἡ «Καμπάνα» τῆς Δευτέρας πρέπει νὰ διαβαστεῖ ἀπ' ὅλους τοὺς Λεσβίους, ἀπ' ὅλους τοὺς ἐφέδρους, ἀπ' ὅλους τοὺς γεωργούς. Ἄρθρο τοῦ πληρεξουσίου ἐφέδρου Χαραλάμπου Γρηγορίου.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΑ

στὴν συνοικία Σορῆ Μπαμπᾶ. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖά μας.

ΕΝΤΙΜΟΣ καὶ καλὴ οἰκογένεια ζητεῖ οἰκιαν ἢ καὶ ὀυο ἓως τρία δωμάτια μετὰ κουζίνας πρὸς ἐνοικίασιν. Πληροφορία παρ' ἡμῖν. 1—5

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. 2.

Ὁ Οἶκον. Ἔφορος Μυτιλήνης

Ἀνακοινώσεις

Κατόπιν τῆς ἐπελθούσης αὐξήσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως εἴνον διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου Νομοσετικοῦ Διατάγματος, καλοῦμεν πάντας τοὺς κατεχοντας οἶνον ἐν τῇ πόλει Μυτιλήνη, καὶ κωμοπόλει Ἀγιασσου εἰς βαρέλια ἢ ἄλλα δοχεῖα ποσότητος ἀνωτέρας τῶν πενήντα (200) ὀκάδων, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ἐπιδώσωσιν ἡμῖν ὁλικὸν περὶ τοῦ κατεχομένου ποσοῦ καὶ καταβάλωσιν τὴν ἀνηκουσαν ἐπ' αὐτοῦ διαφορὰν φόρου ἤτοι δ'κιὼ (ο) λεπτὰ κατ' ὀκᾶν ὑπὲρ τῷ προσαύξῳ 1μῖο ἀναγκαστικοῦ δ.νείου.

Ἐν Μυτιλ ῃ τῇ 5 Ἰανουαρίου 1924.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος

Θ. Θεοδοσόπουλος

Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα Μυτιλήνης

Εἰδοποίησις

Ἐνοικιάζεται διὰ πλειοδοσίας ἓν μαγαζεῖον τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομ.ου Μυτιλήνης κειμενον κατωθι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Θερμανιο, καὶ ἀντικρὺ τοῦ Καφενείου τοῦ Πατελλήνου.

Ἡ κατακύρωσις γενήσεται τὴν προσεχῆ Πέμπτην 10ην τρεχ.ντος καὶ ὥραν 12ην ἀνμβῶ, ἐν τῷ Γ.φείῳ τῆς Ἐφορίας καὶ ἐνωπιον αὐτῆς.

Περισσότερα πληροφ.ρίαι ὁδὸ τοῦ καθ' ἑκ.σην εἰ, τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐφορίας τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου.

Μυτιλ ν τῇ 3 Ἰαν.ουαρ.ου 1924.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐφορίας 1—3

ΓΑΝΤΙΑ πέτσινα (glaces—Suède)

— **Κυριῶν καὶ ἀνδρῶν** —

τῆ περιφήμου γαλλικῆ, μάρκας Reymer ἔφθασαν στοῦ

ΤΟΥΛΙΑΤΟΥ

NON PLUS - ULTRA

Χάριν τῶν ἑορτῶν εἰς τοῦ

— **ΦΡΙΤΣ Ι. ΜΡΑΖ** —

Σκαλάνεα

ἔφθασαν ὅλα τὰ εἴδη τῆς φωτογραφικῆς εἰς πλουσιωτάτην συλλογήν.

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. 1—3

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ L^TD

Προσφέρει ἔντοκα γραμμάτια ἀδιακρίτως λήξεως, ὑπὸ λίαν συμφέροντας ὅρους. 1—5

ΒΑΦΗ ΤΡΙΧΩΝ

ΜΑΥΡΗ & ΚΑΣΤΑΝΗ ΕΓΓΥΗΜΕΝΗ

Φαρμακεῖον Β. Παπαδοπούλου

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΑΛΑΣΣ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΑΛΗΝΟΥ

Τὸ ἀτμόπλοιον **«Ἕλση»** ἀνοιχθεῖ τῇ 6ῃ Ἰανουαρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 8 μ. μ. Διὰ Δεδεαγάτς, Κερβάλλαν Θεσσαλονίκην, Βόλον, Χαλκίδα, Πειραιᾶ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 789 **ΑΘΗΝΑΙ 5 Ἰανουαρίου, ὥρα 9**

Λεπτομέρειαι τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Βενιζέλου

Ἡ Ἄνδρος φέρουσα τὸν κ. Βενιζέλον κατέπλευσεν εἰς τὸ Φάληρον τὴν 3 μ. μ. ὥραν. Κατόπιν ραδιοτηλεγραφικῆς συνεννοήσεως ἐγένετο ἡ συνάντησις μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ «Τένεδος» οὗτινος ἐπέβαινεν ὁ κ. Πλαστήρας καὶ πλείστοι δημοσιογράφοι καὶ ἀνταποκριταὶ ξένων πρακτορείων καὶ ἐφημερίδων. Ἡ συνάντησις ἐγένετο ἔξω τοῦ Φαλήρου. Ἀπὸ μακρὰς μετέφερε τὸν κ. Βενιζέλον συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως του κ. Μιχαλοπούλου, ἐπὶ τῆς «Τενέδου» ἐπὶ τῆς κλίμακος τῆς ὁποίας ἀνέμενεν ὁ κ. Πλαστήρας μετὰ τῶν ἄλλων ἐπισήμων. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐφίλησε τὸν κ. Πλαστήραν ὅστις ἠσπάσθη τὸ χέρι του.

Ἔπειτα κατῆλθον εἰς τὸ σαλόνι τοῦ πλοίου, ἔνθα ὁ κ. Βενιζέλος ἐδέχθη τοὺς δημοσιογράφους· εἷς τοὺς ὁποίους ἐδήλωσεν ὅτι ἡ παραμονή του ἐν Ἑλλάδι ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς διαμορφώσεως τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ ἡ κατάστασις. Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης θὰκρίνῃ καὶ θὰ ἀποφασίσῃ ἐὰν μείνῃ ἐπὶτόσον χρόνον ὅσον θὰ ἀπαιτηθῇ πρὸς ρύθμισιν τῆς καταστάσεως. Πάντως ὁ χρόνος δὲν θὰ εἶναι ὀλίγιστος ἀλλ' ὅσο ἀρκεῖ. Κατόπιν ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τοῦ κ. Πλαστήρα ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τῆς ἀτμακάτου καὶ ἐξελθόντες εἰς τὴν ἐξέδραν τοῦ Φαλήρου κατηυθύνθησαν ἐπ' αὐτοκινήτου εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις οἰκίαν τοῦ κ. Ρούσσου ἔνθα ὁ κ. Πλαστήρας ἐξέθηκεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον τὴν κατάστασιν. Ὁ κ. Βενιζέλος διετέλει ἐν πλήρει γνώσει τῆς ἐσωτερικῆς μας καταστάσεως.

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΘΕΩΡΕΙ ΕΚΠΤΩΤΟΝ ΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπεσκέφθη τὸν Ἀντιβασιλέα καὶ συνηντήθη μετὰ τῶν κ. κ. Δαγκλῆ καὶ Καφαντάρη. Γενικὸν συμπέρασμα τῶν μετ' αὐτῶν συνομιλιῶν του εἶνε ὅτι θεωρεῖ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ὡς γεγονὸς τετελεσμένον.

Αἱ ἀπόψεις τοῦ Βενιζέλου δικαιώνουν τὸ «Φιλελεύθερον Δημοκρατικὸν πρόγραμμα

Αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Βενιζέλου ἀποτελοῦν περιφανῆ δικαίωσιν τῆς πολιτικῆς κατευθύνσεως τῶν Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν, ὅπως ἀκριβῶς διετυπώθη αὐτὴ εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνδυασμοῦ Λέσβου.

Ἡ Δημοκρατία καὶ αἱ πιστώσεις

Χθὲς τὴν νύκτα ὁ κ. Βενιζέλος ἐγευμάτισε παρὰ τῷ κ. Γονατᾶ. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι οὐδεὶς ἐξωτερικὸς κίνδυνος ὑφίσταται ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ πολιτεύματος ἐφ' ὅσον τοῦτο πρόκειται νὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ. Ἐξέφρασε προσέτι μεγάλας ἐλπίδας ὅτι θέλουν χορηγηθῇ οἱ ὀφειλόμεναι ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς πιστώσεις εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Εἰς τὸ παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Γονατᾶ εἰς τὸν κ. Βενιζέλον τέϊον, παρέστησαν προσκληθέντες οἱ κ. κ. Πλαστήρας καὶ Παπανδρέου. Ἐπηκολούθησεν ἐγκάρδιος πολιτικὴ συνομιλία μεταξὺ Βενιζέλου καὶ Παπανδρέου καθ' ἣν ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ὅτι θὰ δεχθῇ ἰδιαιτέρως τὴν ὁμάδα τῶν Λεσβίων πληρεξουσίων τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου τῆ Ἐθνοσυνελεύσεως ὑ· ἀναβληθῇ πιθανῶς διὰ τὴν αὔριον

Μ. ΡΟΔΑΣ

ΠΡΩΤΑΚΟΥΣΤΟΣ ΕΚΠΕΣΜΟΣ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

— **ΟΛΟΙ** —

Τὰ Πρωτοχρονιάτικα δῶρα σας, ὑφάσματα καὶ νεωτερισμοὺς ἀπὸ τὴν

«ΣΜΥΡΝΑΪΚΗΝ ΑΓΟΡΑΝ»

Φ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ & Ε. ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗ

Ἐπάνω Σκάλα

«HALCYON LINE»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Τακτικὰ δρομολόγια ἀπὸ καὶ διὰ Ἀμβέρσαν, Ῥόττερδαμ, Ἀμστερδὰμ, Ἀμβούργον, Ἑλλάδα, Ἀνατολὴν καὶ Μαύρην Θάλασσαν.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 1 Ἰανουαρίου 1924 Κ. . . .

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσωμεν ὑμᾶς ὅτι μᾶς ἀνετέθη διὰ τὴν Νῆσον Λέσβον τὸ Πρακτορεῖον τῆς ἀνω Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας.

Τὸ s|s «EMMAPARK» ἐγκαινιζει τὴν γραμμὴν διὰ τοὺς ἀνω λιμένας, ἀποπλέει δὲ ἐκ Πειραιῶς περὶ τὸς 25|30 Ἰανουαρίου 1924, ἀκολουθοῦν δὲ κατὰ 14ήμερα χρονικὰ διαστήματα τὰ s|s «JUANAPARK» ACNETAPARK» καὶ «FLORAPARK».

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ πρόσφατα τῶν ἀτμοπλοΐων, ἀτινα ὑπ' ὄ ηλόευτα εἰσοι ἠφιδιοσημεῖα μὲ ἐπιπλὰ καταστρώματα καὶ δὲν τὰ χρειώδη διὰ τὴν καλὴν διατήρησιν τῶν φρούτων ἰδίως Καπνῶν, Ἐλαίων καὶ Σπανίων, πεπεισμένοι ὅτι θὰ λάβετε ἐγκαίρως τὴν προτίμησίν σας εἰς αὐτά. Τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα θὰ προσεγγίσουσι καὶ εἰς Μυτιλήνην.

Διατελοῦμεν μετὰ πάσης τιμῆς

Τράπεζα Βάλλη καὶ Πεςμαζόγλου

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἀμεσα καινουργης μὲ ὅλα τὰ χρειώδη μὲ καινοτομὶ καὶ μὲ ἓνὸ ἵππος. Πληροφοριαι παρὰ τῶν κ. κ. Β. Χατζημιχάλη καὶ Ἀδελφῶν Τσελιγκέση (Κεντρικὴ Ἀγορὰ) Μυτιλήνη. 7—7

Γνωστοποίησις

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Μυνοδελφείου ἐρήνου γνωρίζει ὅτι τὰ βιβλία τῆς διεκπεραίωσης τῶ, ἄνω ἐμανικῆς φορολαγίας εἶνοι ἐλεύθερα εἰς πάντα πολίτην καὶ δ.' οἱονδήποτε ἔλεγχον.

Παρακαλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ ἀποτείνωται πρὸς τὸν Γραμματέα τοῦ Μοναδελφείου καὶ Ἀρχισυμβολαίου τῆς Νομαρχίας κ. Δ. Κοντεπιδῆν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐργασίμων τῶν Γραφείων τῆς Νομαρχίας.

3—3 *Ἐκ τῆς Νομαρχίας*

ΝΕΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ἔναντι Ἁγίων Θεοδώρων

Διεύθυνσις Εὐστρατίου Ἀβραγιανοῦ

Κατασκευάζονται ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ τεχνίτου Γεωργίου Θεοφίλου διάφορα γλυκίσματα πάσης τοῦρτες καὶ ἐν γένει ὅλα τα εἴδη τῆς ζαχαροπλαστικῆς μὲ τὰ καλλίτερα καὶ ἀγνότερα ὑλικά. Μὲ ἐπιμέλεια ἀρκεῖ διὰ τὰ πειοῦτερ. Τιμαὶ μὴ ἐχόμεναι συναγωνισμόν. 2—4

Προκηρύξεις δημοπρασίας

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 6 Ἰανουαρίου Νέου ἔτους καὶ περὶ ὥραν 3—4 μ. μ. ἐκτίθεται εἰς δημόσιον πλειστηριασμὸν ἡ Ἐλαιουργία τοῦ Κοινοτικοῦ ἐλαιοτριβείου Φίλιας κατὰ στατῆρα σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν περὶ τοῦ Κοινοτικοῦ Γραφείου κοθ' ἑκάστην ἀπὸ ὥρας 9—12 π. μ. καὶ 2—5 μ. μ.

Ἐν Φιλ ᾳ τῇ 31 Δεκεμβίου 1923.

Ὁ Πρόεδρος Φίλιας

2—3 *Δ. Μπίνος*

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΦΑΜΑ & ΑΣΤΡΟΝ ΑΠΟ ΚΑΠΝΑ ΑΓΡΙΝΙΟΥ